

PROJEKTY:**Nasze następne Zgromadzenie Światowe WŻCh – „Świętowanie, umocnienie i odnowa WŻCh”**

Nr 168, wrzesień 2017

Wersja oryginalna: angielski

Drodzy przyjaciele w Panu,

1. Pozdrawiamy w imieniu światowej Rady Wykonawczej WŻCh. Pozostało około dziesięć miesięcy do naszego następnego Zgromadzenia Światowego WŻCh i pora, by przygotować się na to wielkie wydarzenie w życiu WŻCh.¹
2. Pismo Święte i liturgia pełne są przykładów „czasów przygotowania”, np. Wielkiego Postu, Adwentu i innych. My również wchodzimy teraz w szczególny czas przygotowania, jako że wyruszamy w podróż ku następnemu Zgromadzeniu Światowemu WŻCh. W tym sensie Zgromadzenie już się rozpoczęło. Tak więc stajemy z boku, dokonujemy podsumowania i rozglądamy się, tzn. dążymy do tego, by „stawać się wrażliwymi na znaki czasu i poruszenia Ducha Świętego” (Zasady Ogólne WŻCh 6).
3. Po pierwsze, przypominamy sobie obraz przedstawiony przez Świętego Ignacego w jego „Kontemplacji o wcieleniu”, na którego echa natrafiamy w preambule do Zasad Ogólnych WŻCh. Zauważamy Trzy Osoby Boskie spoglądające na nas w dół, ubolewające nad sytuacją świata i postanawiające dokonać odkupienia rodzaju ludzkiego. Zauważamy również wielkie pragnienie Boga, by blisko współpracować z nami zarówno jako podmiotami, jak i współpracownikami Jego Wielkiej Misji.
4. Po drugie, stajemy wobec aktualnych realiów kontekstowych, co do których czujemy, że wzniecą echa we wspólnocie światowej WŻCh. Realia te, razem wzięte, zdają się zawierać ziarna głębszej odnowy wspólnoty światowej WŻCh i naszych powołań życiowych oraz wzmocnienia naszej apostołskiej obecności na świecie.

Pierwsze z realiów kontekstowych – 50-ta rocznica odnowy WŻCh

5. Pierwszym z realiów jest nadejście 50-tej rocznicy odnowy WŻCh w 1967 roku będącej ważnym kamieniem milowym. Jest to czas wdzięczności, świętowania i, w znaczeniu ignacjańskim, czas dokonania przeglądu i rewizji. Staramy się współpracować z Duchem Świętym wpisanym w nasze serca i wyrażającym się od nowa w każdej sytuacji i każdym czasie, do czego zachęcają nas Zasady Ogólne WŻCh (ZO 2).

¹ Zobacz List nr 4 Prezydent WŻCh – Zwołanie Zgromadzenia Światowego WŻCh, Buenos Aires, 2018: <http://www.wzch.org.pl/images/docs/ZgromadzenieOgolne2018.pdf>.

6. Te głębokie motywy do świętowania odzwierciedlone są w istotnych łaskach, które WŻCh otrzymała przez minionych 50 lat. Łaski te dotyczą szczególnie odkrywania tożsamości WŻCh, rozwoju wspólnoty, jej misji i procesów rozeznawania. Poświęćmy wszyscy czas na refleksję nad ich szczególnym znaczeniem dla nas i nad tym jak je przeżywamy w naszych realiach.
7. Dodatkowo świętowanie minionych dobrodziejstw jest również dobrym czasem na uczciwą ponowną ocenę naszej drogi. Tak więc, patrzemy wstecz na naszą błogosławioną historię, abyśmy mogli poprawnie rozeznaczyć sprawę dotyczącą naszej przyszłości i pewniej iść do przodu w towarzystwie Boga i w misji.

Drugie z realiów kontekstowych – pontyfikat odnawiający Kościół

8. Pontyfikat papieża Franciszka zaprasza nas do nowej wizji, głębi i doświadczenia współczesnego katolicyzmu, wzywając do prawdziwego nawrócenia w sposobie, w którym jako Kościół, postrzegamy samych siebie i odnosimy się do świata. Jego rozmaite papieskie komunikaty opowiadają się za znacznymi reformami w teologii, eklezjologii i szczególnie w praktyce duszpasterskiej. Z radością i nadzieją staramy się dołączyć do papieża Franciszka i Kościoła w tych głębokich reformach.
9. W szczególności, słyszymy jak papież Franciszek mówi do nas o kolegalności i bardziej wychodzącej na zewnątrz działalności misyjnej w świecie, odwadze w udawaniu się na peryferie, gdzie my, laikat, jesteśmy szczególnie obecni. Wzywa nas, jako Kościół, do pełnienia roli czegoś w rodzaju „szpitala polowego” i życia zgodnie z „opcją na rzecz ubogich”. Często mówi o miłosierdziu, radości, poczuciu przynależności, trosce o ziemię i prowadzeniu życia w stałym rozeznawaniu i nawróceniu.
10. Papież Franciszek w fundamentalny sposób wystosował też wezwanie do laikatu, podejmując na nowo tematy Drugiego Soboru Watykańskiego² (przez bezpośrednie odniesienie się do niego lub w jego duchu) dodając swoją współczesną perspektywę. Bardziej niż kiedykolwiek czujemy się wezwani do „myślenia z Kościołem” - „sensus fidelium”³ – zgodnie z którym my (WŻCh) możemy dokonywać właściwie rozeznanych wyborów zgodnych z wolą Bożą, dotyczących naszego skromnego udziału w pracy dla dobra Kościoła i świata.

Trzecie z realiów kontekstowych – odnowione powołanie laikatu w naszym dzisiejszym świecie

(i) *Odnowa laikatu*

11. Szczególnie interesują nas i inspirują poglądy papieża Franciszka na temat laikatu. Papież Franciszek wzywa do „nowego przebudzenia” podkreślając, że my, laikat, jesteśmy powołani przez swój chrzest również do współudziału w kapłańskim, prorockim i królewskim urzędzie Chrystusa. Wszak zadania apostołskie są nam przydzielone przez samego Pana, aby zanieść Jego zbawienie i przyjaźń do każdego zakątka świata i w każdy aspekt życia.

² Np. jak w „Gaudium et Spes” i „Dekrety o apostołstwie świeckich”

³ „Reguły o trzymaniu z Kościołem” (Ćwiczenia Duchowne Św. Ignacego, 352 nn.)

12. Papież używa szczególnie mocnych słów odnośnie „grzechu klerykalizmu” i naszej wspólnej (tzn. duchowieństwa i świeckich) potrzeby reformy. Wszelkie reformy zaplanowane dla hierarchii kościelnej odnoszą się równie mocno do laikatu, który może być nadmiernie wmieszany w słuźenie Kościołowi zajętemu samym sobą, zamiast angażować się w świecie z bardziej misyjnej perspektywy. Nasz świat laikatu, to świat rodzin, szkół, parafii, zaangażowania politycznego, różnych profesji, pracy, kultury i jeszcze innych spraw. Wezwanie papieża skierowane do nas wszystkich (tzn. księży, członków zgromadzeń zakonnych i świeckich) dotyczy tego, by zaangażować się głębiej i bardziej pokornie w duchu wspólnej słuźby odpowiednio do naszego powołania i obszarów misji.
13. W jaki sposób jako laikat doceniamy na nowo nasze świeckie powołanie do WŻCh? Jako członkowie WŻCh, jesteśmy szczególnie pobłogostawieni darami, inspiracjami i łaskami płynącymi z zawsze aktualnych Ćwiczeń Duchownych Św. Ignacego. Dzięki tym darom czujemy się wyposażeni i przygotowani w szczególny sposób, by odpowiedzieć na wyzwanie postawione przed nami przez papieża Franciszka, aby żyć misją świeckich w dzisiejszym świecie na tyle pełnie na ile potrafimy, świadomi, że po drodze natrafimy na wezwanie do coraz głębszego nawrócenia osobistego.

(ii) Nasz świat dziś

14. Nie ma wielkiej potrzeby, by przytaczać w tym miejscu niekończącą się litanię niedoli świata. Media są nimi przesiąknięte. Wystarczy powiedzieć, że jest mało prawdopodobne, byśmy kiedykolwiek wcześniej stali wspólnie w obliczu kwestii wojny, śmierci głodowej, masowej migracji, zróżnicowania poziomu bogactwa, rozłamu w rodzinie, braku poszanowania dla środowiska i odmowy podstawowych praw człowieka, tak jak to się dzieje teraz.
15. Wystarczy tylko przejrzeć strony wspólnot WŻCh i literaturę, by zdać sobie sprawę z tego jak wielu członków naszej wspólnoty doświadcza tych problemów w swoim codziennym życiu. Chociaż niektórzy z nas mają szczęście żyć w dużej mierze wolni od wielu z tych trudności, wszyscy jesteśmy powołani, by zająć się nimi zgodnie z naszą wiarą oraz rekomendacjami Zgromadzenia Ogólnego WŻCh w Libanie.
16. W jaki sposób możemy odpowiadać na te wielkie potrzeby naszego świata? Raz jeszcze uświadommy sobie jak dobrą mamy pozycję jako osoby świeckie żyjące charyzmatem WŻCh/charyzmatem ignacjańskim, by zanieść przesłanie Chrystusa i Jego misji we wszystkie części świata. Staramy się współpracować jak najpełniej w rozbudzaniu na nowo centralnego miejsca i roli powołania świeckiego oraz pracować wspólnie wraz z całym Kościołem w pełnieniu misji Chrystusa.

„Kairos”

17. Powyższe okoliczności wskazują na to, że żyjemy w czasie, który określa się jako „Kairos”⁴ (moment zwrotny – przyp. red.). Definicje słownikowe wskazują, że „Kairos” jest wtedy, gdy stajemy w obliczu czasu, który jest szczególnie właściwy, krytyczny, odpowiedni i stosowny, by podjąć przemyślany kierunek działania dla osiągnięcia upragnionego celu. Okoliczności i dynamika naszych czasów zdają się sugerować, że jesteśmy obecnie w takim „momencie”. Dlatego też staramy się odpowiedzieć na ów moment w duchu rewizji, umocnienia i najpełniejszego zaangażowania, zarówno osobiście, jak i razem jako wspólnota światowa. Nadchodzące Zgromadzenie Światowe daje nam szczególną sposobność, by to uczynić.

Podróż ku Zgromadzeniu Światowemu WŻCh – i dwa „ruchy”

18. Powyżej opisaliśmy trzy szerokie realia kontekstowe. Teraz przedstawiamy jeszcze raz jako przypomnienie to, co zostało wprowadzone w naszym liście zwołującym Zgromadzenie Światowe: trzy sygnały naprowadzające, co do których mamy nadzieję, że pomogą oświetlić naszą podróż do i doświadczenie naszego następnego Zgromadzenia Światowego:

- a) **Temat:** „Wspólnota Życia Chrześcijańskiego darem dla Kościoła i świata”
- b) **Tekst Pisma Świętego:** „Ile macie chlebów? Idźcie, zobaczcie!” (Mk 6, 38)
- c) **Łaska:** „Pragniemy większej głębi oraz integracji w przeżywaniu charyzmatu Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego we współczesnym świecie.”

19. Dodatkowo, w kontekście powyższego, zaproponowaliśmy też dwa podstawowe ruchy (zobaczcie list zwołujący Zgromadzenie Światowe), które też teraz ponownie tu przedstawiamy:

- a) **Pierwszy ruch – Przegląd i odnowa w przeżywaniu charyzmatu WŻCh:**
Zastanawiając się nad i dokonując przeglądu tych wielu łask otrzymanych i stanowiących nieodłączną część naszych powołań do WŻCh, poszukujemy większej głębi i integracji sposobu życia zgodnie z charyzmatem WŻCh, tzn. poszukujemy integracji w osobistym i wspólnotowym przeżywaniu trzech filarów WŻCh, a mianowicie duchowości, wspólnoty i misji. Staramy się żyć, na ile potrafimy, zaproszeniem papieża Franciszka do nowego przebudzenia laikatu i osobistego zaangażowania się w misję Chrystusa w życiu codziennym oraz koniecznym procesem ciągłej modlitwy, działania i nawrócenia.
- b) **Drugi Ruch – życie charyzmatem WŻCh w dzisiejszym świecie:** Dążymy do najpełniejszej głębi zaangażowania w świecie, osobistego i wspólnego, zgodnie z charyzmatem WŻCh i odpowiednio do naszych okoliczności życia. Czyniąc tak odpowiadamy na wskazania papieża Franciszka, na ducha Drugiego Soboru Watykańskiego i nasze Zasady Ogólne, które przypominają nam, że Duch Święty wzywa nas, byśmy dostrzegali nasze poważne obowiązki i nieustannie poszukiwali odpowiedzi na problemy naszych czasów. (ZO 2).

⁴ Zobacz list nr 4 Prezydent WŻCh – Zwołanie Zgromadzenia Światowego WŻCh, Buenos Aires, 2018:
<http://www.wzch.org.pl/images/docs/ZgromadzenieOgolne2018.pdf>.

20. W tym numerze Projektów rozwiniemy trochę temat pierwszego ruchu. W następnym numerze (Projekty 169) napiszemy więcej o drugim ruchu.
21. **Propozycja refleksji na temat „pierwszego ruchu”:** Jako element naszej podróży ku następnemu Zgromadzeniu Światowemu WŻCh, bierzemy pod uwagę:
- a) **Naszą historię:** Dokonajmy przeglądu łask doświadczonych w naszej 50-letniej historii na różnych poziomach WŻCh, tzn. na poziomie światowym, krajowym, małych grup i na poziomie osobistym. Chociaż mamy trochę wspólnych spostrzeżeń na poziomie światowym, mogą istnieć znaczące różnice na innych poziomach, jako że łaski są otrzymywane i przeżywane w określonym kontekście, czy to narodowym, lokalnym, kulturalnym, czy jakimkolwiek innym. W ten sposób kontemplujemy bogatą różnorodność życia i działalności WŻCh na świecie.
 - b) **Odnowione docenienie naszego charyzmatu:** W oparciu o powyższe refleksje odpowiadamy teraz na pytanie, które Chrystus skierował do nas: „Ile macie chlebów? Idźcie, zobaczcie!” Prosimy o łaskę odnowionego osobistego docenienia naszego charyzmatu.
 - c) **Odnowione życie naszym charyzmatem:** W jaki sposób możemy teraz głębiej przeżywać powołanie i misję w naszej codzienności? (Refleksja ta jest preludium do Projektów nr 169).
22. Mamy nadzieję, że powyższe refleksje oraz te z Projektów 169 pomogą przygotować nas na następne Zgromadzenie Światowe i dalsze rozeznawanie dotyczące kierunków, w których ma iść WŻCh. Nawołujemy do waszego jak najpełniejszego zaangażowania się w podróż, która jest przed nami. Przygotowania do Zgromadzenia Światowego trwają. Jeśli macie jakiegokolwiek przemyślenia lub inspiracje, byłibyśmy szczęśliwi, gdybyście odezwali się do nas. Proszę, prześlijcie komentarze do naszego Sekretarza Wykonawczego, Alwina Macalalada⁵ do 30 listopada 2017 roku.
23. Z wielką nadzieją czekamy na to, co przed nami i czerpiemy inspirację ze słów Świętego Pawła: „Temu zaś, który mocą działającą w nas może uczynić nieskończenie więcej niż to, o co my prosimy czy rozumiemy, Jemu chwała ...” (Ef 3, 20).

Zjednoczeni w modlitwie i działaniu,

Chris Hogan, Doradca i **Mauricio Lopez**, Prezydent
wraz z i w imieniu Światowej Rady Wykonawczej WŻCh

⁵ exsec@cvx-clc.net